

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 28. De Paradiso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Julius.

tamen eâdem vitâ non nisi ad ipsum offendendum utaris. Fuitne unquam petitio magis injusta?

Erubescere de vanis tuis inquietudinibus, & tam exigua confidentia in providentia divina, cujus effectus toties experiris.

Quærite ergo primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. *Matth. 6. v. 33.*

Tam Pater nemo. *Tertull. de Pœnitentia.*

DIES XXVIII. De Cælesti Paradiso.

I.

Licet scriptura nihil exaggerare soleat, de cælo tamen loquens verbis utitur, quæ exaggerationem continere videntur; & nihilominus longè minus de eo dicit, quàm re ipsa in eo inveniatur. Merces, quam Deus parat Sanctis, inquit Apostolus, cogitationes & desideria nostra longè transcendit. Et quousque ea non enituntur? bona alterius vitæ, subjungit, *sunt supra modum in sublimitate*, adeò, ut ingenium nostrum ea assequi non possit. Quantumvis sanctorum Martyrum tormenta, præter modum gravia, quantumvis horrenda eorum sup-

*Nec in cor
hominis*

ascendit 1.

Cor. 2. 9.

2. Cor. 4. 17.

supplicia videantur, nullam tamen proportionem habent cum felicitate, in qua eorum in cælo præmium consistit. Potest-
Julius, Rom. 8, 18.

ne quid efficacius dici ad proponendam nobis idæam felicitatis illius, quæ nos in cælo manet? & tamen id, quod de ea dicitur, nihil est, si comparetur cum eo, quod re ipsa est.

II. Quidquid Sancti fecerunt, & perpessi sunt ad tantam remunerationem obtinendam, nihilum quoddam dici potest: Pro
psal. 55.
Isai. 33. v. 21.
Torrente voluptatis potabis eos. psal. 35. v. 9.
Inebriabuntur ab uberitate Domus tua. Ibid.
Transiens ministrabit illis. Luc. 22.
 37.

Iulius.

III. Potestne præstantius quid de cælo dici, quàm si dicatur esse dignum sanguinis Dei pretium? quanta igitur felicitas erit, quam Deus hoc pretio emit, neque tamen nimis caro emisse sibi videtur? quantumcunque nobis Deus donet, donare tamen nil poterit, quod Christus nobis meritis non fuerit. Ipsius potentia, sapientia, & magnificentia, altius, quàm filij eius merita, ascendere non possunt: quidquid Deus nobis dare potest, nisi seipsum dederit, semper minus erit eo, quod nobis deber; quia semper minus erit eo, quod filius ipsius nobis meritis est; cum merita ipsius sint infinita. Quod si Deus liberalem se nobis exhibeat, liberalitas hæc iustitia erit intuitu filij, cuius nos membra sumus, & in cuius jura succedimus. An non posthac spes nostræ æquæ, ac desideria nostra ad sublimia tendere possunt? si id non facimus, inde oritur, quod pretium sanguinis Dei non cognoscamus?

Conemur excitare animum, & spem nostram, considerata tanta felicitate; & erubescamus, quod tam parum laboremus ad promerendam mercedem, quæ tanto stetit pretio Sanctis, & ipsimet Christo.

Non

Non sunt condignæ passionēs huius Iulius.
temporis ad futuram gloriam, quæ reve-
labitur in nobis. *Rom. 8. 18.*

Quis alius noster est finis, quàm perve-
nire ad Regnum, cuius nullus finis? *Aug.*
lib. de Civit. Dei.

DIES XXIX.

De Amore Iesu Christi.

I.

AMor Iesu Christi felices nos reddit in
hac vita, quemadmodum Christus
factus est pro nobis, sic nos pro ipso facti
sumus. Omnia alia occupare cor nostrum
possunt, solus tamen Iesu amor id satiare
poteat. Quid dulcius, quàm amare? at
verò amare objectum infinitè amabile, pos-
sidere bonum, quod omnia bona comple-
ctitur, & Sanctis cæli incolis supremam af-
fert felicitatem, idque possidere cum secu-
ritate, quam nullus nobis invitis adimere
casus possit; atque amare spe certa, id o-
lim quoque perfectiùs possidendi, an non
hoc est Paradiso in terra frui? An non hoc
est illud commodum, quod nobis amor in
Christum, si is sincerus est, accersit? Ah!
quanta felicitas, si anima dicere possit:

Di-